

lovens Bestemmelser, og dens Foretagelse af andre end Dyrlæger ikke kan anses for et Indgreb i de paagældende Dyrlægers Rettigheder. Og Fyns Stiftamt meddeler under den 12. Juli, at man med Hensyn til den af det veterinære Sundhedsraad under Sagen afgivne Erklæring er enig i, at der ikke i det under Sagen fremkomne haves tilstrækkeligt Grundlag for Tiltale. Som ærede Medlemmer ville se, er det stadig det veterinære Sundhedsraad, som sætter en Stopper for, at denne grufule Behandling af Heste kan komme for Domstolene. Jeg gentager: en saadan Behandling af et Dyr er efter min Formening og efter almindelig Menneskefølelse raa og oprørende. Den er ogsaa aldeles unyttig. Den er kun et Udslag af en grim Mode. I Amerika f. Eks. bruges der ikke kuperede Heste, og i Sverige har en saadan Sag for nogen Tid siden været indanket for Svea Hofrätt, og ved denne Lejlighed bleve de anklagede dømte for at have kuperet Heste. Endvidere skal jeg anføre, at den svenske Stat ikke køber kuperede Remonteheste til sit Militærvæsen.

Paa Grundlag af alle disse Oplysninger vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede Justitsminister, om han, naar der atter foreligger en Sag angaaende Kupering af Heste, vil lade denne Sag prøve lige op til Højesteret, uanset, hvad Det veterinære Sundhedsraad har sagt med Hensyn til Spørgsmaalet. Jeg kan ikke tro, at en saadan Behandling af Hesten ikke skulde kunne falde ind under Straffelovens § 297, og hvis det skulde vise sig nødvendigt, hvis Domstolene virkelig skulde komme til det Resultat, at et saadant Dyrplageri er tilladt, mener jeg, den paagældende Paragraf bør forandres. I alt Fald bør det ske under den forestaaende Revision af Straffeloven. Jeg henleder altsaa Justitsministerens Opmærksomhed paa hele dette Forhold. Jeg mener nu i det hele, det er for galt, at Det veterinære Sundhedsraad skal være en Slags øverste Domsinstans i saadanne Dyrplagerisager. Det er noget lignende, som naar de Herrer juridiske Professorer ved Universitetet i Spørgsmaalet om Privatbankens Forhold overfor Sparekassen tillade sig at konstituere sig som en Slags Domsmagt og at afgive en Kendelse, ifølge hvilken deres uforgribelige Mening om den Sag bliver fastlaaet.

For øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at dette Sundhedsraad er en forældet Institution, som hurtigst muligt burde re-

formeres, og i det hele mener jeg, at de Herrer Videnskabsmænd ikke kunne siges at være særlig kompetente Dommere i saadanne Dyrplagerisager, fordi deres Følelser overfor Dyrene i adskillige Tilfælde vise sig at være i høj Grad afstumpede, ja, man kan sige, er kuperede. Der foretages f. Eks. her i København paa de forskellige Anstalter og Laboratorier Forsøg med Serum og andre Indpodninger, og disse Operationer gaa vist ofte i unødigt høj Grad ud over de paagældende Dyr. I denne Forbindelse vil jeg for øvrigt tillade mig at anmode den højtærede Justitsminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa den saakaldte Vivisektion, der, som bekendt, vil sige Indgreb med Kniv i levende Dyrekroppe i videnskabeligt Øjemed.

Der har i tidligere Tider og i nogen Grad endnu staaet store Kampe indenfor Videnskabens Verden om, hvorvidt man burde tillade sig en saa vidtdreven Anvendelse af denne Fremgangsmaade overfor Dyrene, som virkelig foregaaer. Vi have her i Landet en Lov om Vivisektion af 1. April 1891. Det er en Lov, der er skrevet af Videnskabsmænd, og det er en meget uhyggelig Lov. Man har formelig en Følelse af, at Knivene blinke i hver Paragraf af denne Lov. Og Loven har en Mængde Smuthuller, saa der meget let kan finde Misbrug Sted med Hensyn til disse Operationer. Jeg vil tillade mig at oplyse om, at Vivisektionens Anvendelse bliver for hvert Aar mere og mere udstrakt. Anatomi og Fysiologi studeres i stedse stigende Grad med levende Dyr som Anskuelsemateriale. Man studerer Blodomløb, man studerer Hjertet og Hjertets Virksomhed, Muskler, Nerver, Mave o. s. v., og det hele blotlægges ved Kniven for at gøres anskueligt, og Lægeoperationsmetoder forsøges og forsøges om igen og om igen paa levende Dyr. De forsøges ikke en enkelt Gang; de forsøges ikke 10 Gange eller 100 Gange, men 1,000 Gange for at faa klaret det samme videnskabelige Spørgsmaal. Og alle Sygdomme af Betydning søger man paa kunstig Vis at overføre paa Dyr ved at paaføre dem forskellige Substanser, som altsaa indføres i det levende Dyrs Legeme. Naar saa Resultaterne af alle disse Forsøg offentliggøres, opstaar der i Regelen en meget stor Strid mellem de lærde, og under denne Strid anvendes saa Knivene igen i Dyrelegemerne, for at man kan bevise og modbevise i det uendelige, og det er ofte noget, som er aldeles unyttigt og som ene